

& Brestiskvädet:

<:29×60 = 1740 steg, knappt 20 minuter. Översatt från färöiska av Martin Strid (2015).>

(#4408: <:29> /doTi re3do doTi Ti; La3La LaaLaMi La; LaTi doTi TiTi Ti;Ti TiTi Tire do; (#Omkväde: TiLa La SiLa Ti La; LaaLaLa La3Mi So3So Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do Ti La a)) ×60

'1 /Arla var om morgonen ; solen är röd i hav ; Bene gick i boden in ; där Breste starke sov.

(×: **Trädöm lättliga dansen ; Dagern skiner så fagerliga ; kommen i högsta sommartid.**)

'2 "Statt upp Breste, broder min! ; solen bergskär gyller, ; intet blåser vind på våg ; och sjöen är så stilla.

'3 Letom oss ut till Lilla Dimun ; vitt skummar ej vid tången ; aldrig fås en bättre dag ; att bärgafåren fånga."

'4 Togo de band och bärgalinor, ; fäste svärd vid bälte, ; gingo de så till stranden neder ; gossar två dem följde.

'5 Mälde Sigmund Brestesson, ; vintrar var han nio, ; "Jag skall ut till Lilla Dimun ; att vilda väduren si."

'6 Svarade Tore Benesson ; på tolfte året var ; "Fader, låt mig följa dig ; när du till Dimun far!"

'7 "Vad skolen i på Dimun göra ; där stigarna äro trånga ; korta äre ni gossar ännu ; klipporna branta och långa."

'8 Svarade Sigmund Brestesson ; snabbt vax han i hugen: ; "Den som hålles vid askan inne ; litet i leken duger!"

'9 "Sant han säger, sonen min," ; Breste tog till orda, ; "ingen skall den unga kraftens ; bragdahug avfärda."

'10 Togo de båt ur trånga boden ; sjöen låg i lo ; gossarna satte sig i aktern ; och hövdingar att ro.

'11 Lade de så in till ön ; båten upp de drogo ; gingo de så i berget fram ; där rasbranterna lågo.

'12 Fotasäkra och klofasta ; ängslades ej något ; löpte lätt om lösa branter ; rymda får att taga.

'13 Fe2m hundra vilda får ; Lilla Dimun bar ; svart var allt som kolmulltorv ; av välkänt slag det var.

'14 Styggt och kvickt som vilda fåglar ; om vår i byggartagen ; så är sagt, att Hvalbingar ; de togo av alla slagen.

'15 Tyckes mig det harmeligt ; att fara så om få ; fornsta får i Färöar var ; mig lyster än att se.

'16 Fullväl kunde hövdingarna ; vilda fåren jaga ; gingo så till båten neder ; att fångsten med sig taga.

'17 Höllo de fram mot Stora Dimun ; ville hinna hem ; sikta trenne stora skutor ; segla emot dem.

'18 Ringabrynjor trenne tolfte ; täljde de i stävar ; glittra spjut och gyllne hjälmar ; solen sken på svärd.

'19 Breste måler orden brått ; gott var i honom även ; "Fullväl känner jag seglena ; och gyllne drakastäven.

'20 Hör du Bene, broder min! ; Vad råd skolom vi taga? ; Dessa äro ju garpar som ; åstunda oss att saka.

'21 Förste seglar Havgrim ; och sedan Gatu-Trond ; innan dag till ända är ; flämtom vi i vända.

'22 Förste seglar Havgrim ; och siste seglar Bjarne ; förrän sol i havet sjunker ; blodgas våra järn.

'23 Strax det bär åt sjöafallet ; ödet är oss skevt ; nådde vi till Rakhällan ; och komme upp i Klev.

'24 Komme vi i stigen upp ; vi kunde den väl värja ; högge ned de hjältarna ; som torde mot oss härja."

'25 Svarade härtill Bene starke ; i rönskap väl betrodd ; "Vi skolom hålla in mot ön ; och taga en hårdan rodd.

'26 Hållom vi fram mot nästa näs ; kunnom vi landet nå ; icke skola de rosa sig ; att lättan seger få!"

'27 Höllo de så in mot ön ; härskepp efteråt ; syntes tvenne ro i kapp ; så vitt skum drev ifrån.

'28 Armar rodna, anlet rodna ; spännas starka nävar ; årar båгна, tullar spångna ; skummet drev om stävar.

'29 Röken stod om relingen in ; som västanväder vasst ; rände så på ebbasten ; att barkabandet brast.

'30 Sigmund och Tore unga ; voro icke sena ; löpte de på landet upp ; Breste så och Bene.

'31 Höllo de åt hällen fram ; som hammarklätrare var ; lyfte så upp gossarna ; och satte dem ned kvar.

'32 "Hör du Bene, broder min ; här skall striden stånda ; några skola till Hel väl fara ; förrn vi givom upp andan!

'33 Du skall taga södra sidan ; högt är där att härja ; jag skall stånda nordanåt ; där värre är att värja."

'34 Havgrim och han Bjarne bonde ; fram mot hammarn fara ; Trond med sina följesvenner ; går i brynet bara.

'35 Röna ville starka gossar ; slå i hastigt mod ; bröderna höggo fast och vasst ; i strömmar rann det blod.

'36 Bröder kunde brandar bruka ; väl de kände leken ; röda gjordes brynjoringar ; kinder gjordes bleka.

'37 Elden rök ur eggatenar ; stål mot stålet smäller ; fem så föllo kroppar neder ; hjärna klibbar mot hällen.

'38 Bene två till Hel hov ; den tredje Breste starke ; motade undan alla andra ; de gladdes ej vid verket.

'39 Vre2d var då Ha2vgrim ; han sig mot Trond nu vänder ; "Vi må du som ebbens får ; ströva runt om stränder?

'40 Därför gav jag dig ägor mina ; du skulle i viget gånga ; vi låter du och allt ditt följe ; svärden i skidor hänga?"

'41 Listiger var Gatu Trond ; icke tröt honom svar: ; "Mycket vill du mantal hava ; till vinterfällan spar.

'42 Kämpe manne du kalla dig ; dolsker är du så sant ; kan du icke med två tolfter ; vinna över tvenne man!

'43 Hösta må du harm och hat ; det spörjs om led så långa ; följet löpte mot tvenne män ; och måtte igen gånga.

'44 Vill du ibland mannar mätas ; och felas dig ej hugen ; gack först själv på klinten upp ; och visa vad du duger!"

.....

'45 Arger vart väl Ha2vgrim ; ilskan vax om modet ; rände han mot Breste upp ; och lade till med spjutet.

'46 Spjutet gled i midjan in ; stål i inre länden ; Breste gjorde hjältebragd ; han banesår sig kände.

'47 Tryckte han sig mot stinget fram ; blod ur benet öste ; högg så till mot Havgrim starke ; axel och arm han löste.

'48 Döder faller Havgrim ; och Breste
ovanpå ; Bene värjer sig manligen ;
dock han falla må.

'49 Tor så rann tår på kind ; hårdnar
Sigmunds sinne ; "Gråt nu icke, frände
min, ; vi gömme väl i minne!"

'50 Trond han träder på vallen fram ; väl
kunde han orden taga ; "Ej man vinner i
varje vinter ; i Valhall är bättre att jaga."
.....

'51 Höras må väl dessa hjältar ; hårt om
Bifrost fara ; dö var tapper mänska
måste ; men ej mänskans ära.

'52 Ej må hildarleken vara ; lyckt ännu
att ända ; taga skolom vi gossarna ; och
samma väg dem sända!

'53 Sven han svärd ur skidan drager ;
Bjarne fram sig skyndar. ; "Tyckes mig
ett vådaverk ; att dräpa barn som
hundar.

'54 Njuta skulle gossarna ; skydd
utibland mannar ; Många gillar Bjarnes
ord ; men Trond mäter annat.

'55 "Viser mänska är företänkt, ; hugge
ni gossarna ned! ; växa de upp till
kämpamän ; så bjuds oss ingen fred."
.....

'56 Ilsker nog vart Bjarne då ; "Varde
du varg i ve! ; Icke skall du gossarna
dräpa ; hellre dräpe du mig!"

'57 Icke var det viljan min," ; Trond han
orden vänder ; "bara ville jag fresta att
röna ; var eder hug ståndar.

'58 Bjuda skall jag dem kosten deras ;
som väl må heta duga ; själver vill jag
dem fostra upp ; och lära dem sed och
lagar.

'59 Lära dem idrott och vapenlekar ;
skaldamål och saga." ; Alla de som på
vallen stodo ; gillade nu Trond röde.

'60 Hederliga de hövdingarna ; jordade
under flatan ; Trond han tog så gossarna
; och förde norr till Gata.